

Mængde, end man kunde vente, forlange og ønske. Deraf fremgaar tydeligt, at det er aldeles nødvendigt, at der paa dette Omraade bliver gjort Mere, end der hidtil har været gjort. I Udkastet om Sygekasser staar der udtrykkelig nævnt forskellige Samfundskasser, der kunne nyde Godt af de Rettigheder, som de anerkjendte Sygekasser skulle have. Det er jo aldeles nødvendigt, at der bliver opstillet flere Grændser, for at ikke de Bemidlede tillige skulle nyde godt af de Rettigheder, som Deltagelse i disse Kasser giver. De ere jo stiklede navnlig paa Husmænd, Arbeidere og Smaaahaandværkere; det er de Kasser, som navnlig ere nævnte. Selv om Grændserne bleve trukne snævrere endnu, er der ikke Spørgsmaal om, at det ikke bliver saa faa, der egentlig aldeles ikke trænge til den Hjælp, de faae gennem Sygekasserne, saa at de meget godt, selv om de vare Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, kunne have Naad til at betale til andre Sygekasser; det kan ikke undgaas, at der er i de anerkjendte Sygekasser en Mængde Familier, som aldeles ikke trænge til en saadan Understøttelse. Det kan jo imidlertid ikke blive anderledes, der maa tages en bestemt Begrænsning, gaende ud fra bestemte Samfundskasser, og det skal man da heller ikke sørge over. Men naar det er Tilfældet, naar jeg, saa maa man ikke glemme de Allerfattigste, hvoraf jo Mange ere værdige og ikke selv have Skyld i deres Fattigdom. Det vilde jo kun give ondt Blod, at Folk, som i og for sig ikke trænge til det, nyde godt af de Rettigheder, som de anerkjendte Sygekasser have, medens de selv ikke kunne faae den Hjælp, som de trænge til, idet de lide under den Fattigdom, som de ikke selv have forskyldt. Jeg mener, at saadanne Folk skulle hjælpes gennem disse Hjælpekasser, og derfor kan jeg ikke indse, at der, naar i det Hele Staten vil give Bidrag til Sygekasser og Alderdomsforsørgelseskasser, skulde være noget Principstridigt i, at der tillige af Staten gives Understøttelse til disse Hjælpekasser. Det ærede Medlem, der talte sidst (Holck), med hvem jeg ellers altid pleier at stemme, men som i Dag — hvilket jeg maa beklage — ikke kan stemme paa samme Maade som jeg, gjorde forskellige Indvendinger imod Flertallets Stilling, som jeg vil tillade mig at nævne. Han antede meget stærkt over Ordet „Livsstilling“, der var kommet ind i en af de første Paragrafer i Loven, og mente, at dette kunde forklares saaledes, at de skulle forsynes paa samme Maade og faae samme Livsgoder, som de havde haft i tidligere Livsstilling, at altsaa f. Ex. falleret Grosjerer, der tid-

ligere havde været rig, skulde have samme Forpleining som hidtil. Jeg er aldeles vis paa, at hverken jeg eller Flertallet har haft en saadan Tanke. Vi have kun haft den Mening, at de skulde forsynes paa anstændig Maade, men der skulde naturligvis ikke tages Hensyn til, om de tidligere havde været i ganske overordentlig gode Livsforhold. Det er isvrigt Noget, man overordentlig let kan blive enig om, og skulde det komme an paa det Ord, er Flertallet vist meget villigt til at gjøre Forandring deri og iudsøre et andet Ord, som kunde være mere overensstemmende med Flertallets og den ærede Talers Mening. Det blev dernæst ogsaa nævnt, at man var for tidlig fremkommen med denne Lov, man skulde have ventet, indtil Alderdomskasserne og Sygekasseloebene vare bleve behandlede. Jeg er af ganske modiat Mening. Jeg tror, at hvis vi ikke vare komne med denne Lov nu, vilde man senere af Modstanderne have hørt den Behreidelse, at man ikke var kommen tidlig nok, der vilde blive sagt, at man skulde være kommen tidligere. Naar man er Modstander af en Sag, finder man jo paa alle mulige Grunde, der kunne tale imod den, og jeg tvivler ikke paa, at saa havde man sagt, at vi vare komne for tidlig. Jeg tror nu, at vi ere komne akkurat i rette Tid. Jeg kan ikke indse Andet, end at alle disse Samfundsspørgsmaal skulle behandles paa en Gang baade Alderdomsforsørgelse, Sygekasser og Hjælpekasser. Kun naar det sker, kan der komme et Resultat, med hvilket vi tilsidst kunne blive tilfredse. Naar vi kun tage en enkelt Sag, blive de andre derved foregrebne, men i omvendt Tilfælde vil man kunne faae en Afgjorelse. Man kan naturligvis ikke vente, at den skal være saaledes, at al Fattigdom hører op, men dog nok saaledes, at der bliver fastsat Regler i hvert Tilfælde, hvorved den værste Fattigdom kan undgaas. — Jeg vil tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Thinget og skal udtale det Naar, at Regjeringen, som jo tidligere har viist, at den ogsaa er tilbøielig til at give Statsbidrag til de Fattigste Kasse, med Velvillie vil se paa Lovforslaget. Det var dog muligt, at der kunde komme Noget ud af det, som kunde tilfredsstille ogsaa Regjeringen.

Johannsen: Jeg har allerede under dette Lovforslags Iste Behandling udtalt min Tilslutning til Tanken i dette Forslag, og jeg vil gjentage, at jeg ikke anser dette Forslag for overflodigt, selv om vi skulde faae Love om Sygekasser, om Arbeidernes Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde